

TEXTIELGETUIGENISSEN

Hete harten, koele koppen. Werken in de textiel 1860 tot nu

t.e.m. 12 okt 2010, Nederlands Textielmuseum, Goirkestraat 96, Tilburg (NL), di-vr 10-17u, za-zo 12-17u

Hoe leefde en werkte een thuiswever in Tilburg honderd jaar geleden? Hoe kijken wevers, spinners, spoelsters, ploegbazen, arbeidsmigranten en directeuren terug op hun werk in de Nederlandse textielindustrie? Wat waren oorzaken voor de teloorgang van de Nederlandse textielindustrie in de jaren 1950 en 1960? Welke mensen werken nu "in de textiel"?

Op deze en tal van andere vragen krijg je antwoord in deze interactieve multimediatentoonstelling over de arbeid in de textielsector in Nederland vanaf de industrialisatie. Met unieke getuigenissen in de vorm van interviews en gefilmde portretten.

IN DE MODE?

**Modeverhalen.
Recente aanwinsten**

t.e.m. 31 aug 2007, Museum voor het Kostuum en de Kant, Violetstraat 12, Brussel, ma-vr 13.30-17u, za-zo 14-17u

Recent verworven stukken, aangekocht op veilingen, bij antiquairs of van particulieren vormen een merkwaardig en soms verrassend geheel. Een cocktailjurk van prinses Lilian de Réthy (Givenchy), enkele uitzonderlijke stukken uit de zolders van het kasteel van Beloeil, een Sabena-uniform ontworpen door Olivier Strelli, maar ook sportaccessoires en zakdoeken van koninginnen... Komt dat zien!

van PATAT tot PIZZA

Eten: tradities, taboes en delicatessen

15 okt 2006 t.e.m. 26 aug 2007, Rijksmuseum voor Volkenkunde, Leiden, Steenstraat 1, Leiden (NL), di-zo 10-17u

Eten doen we allemaal. Iedere dag weer. En omdat het zo'n essentieel onderdeel is van het leven, valt er ontzettend veel over te vertellen. Wat de een als bizar of exotisch beschouwt, is voor de ander een lekkernij of dagelijkse kost. Tegelijkertijd zie je dat grenzen steeds meer vervagen. Door de grote mobiliteit en de massamedia raken mensen vertrouwd met eetgewoonten van anderen. Pasta, rijst en aardappels eet iedereen en de Turkse pizza is ondertussen net zo bekend als het broodje gezond.

Tijdens de vele evenementen en activiteiten die bij de tentoonstelling worden georganiseerd kan er ook volop worden geïmproviseerd.

Tussen luthof en limonadefabriek

Quetzal, een chocoladebar in de Sint-Pietersnieuwstraat, is een fenomeen bij de Gentse student. Tot in de late uurtjes komt het jonge volkje er een *chocoshot* halen uit brownies, chocolademilkshakes en ijs. In het smalle steegje tussen de bar bevindt zich een stukje verborgen Gent. Op het binnenplein liggen twee bizarre bollen, die de toppen van een ijskelder zijn. De kelders hebben enorme afmetingen: de ene is 15 meter diep en heeft een inhoud van 1200 m³, de andere rijkt 12 m onder de grond en is 1000 m³ groot. Beide horen bij de voormalige brouwerij Donny, die tot 1961 spuitwater en limonade fabriceerde.

François Donny, een autoriteit op het gebied van scheikunde, richtte het bedrijf in 1856 op. Hij onderzocht het water van de Blandijnberg en gebruikte het voor productie.

De 2 ijskelders werden gebruikt om ijs op te slaan dat met boten via de Muinsschelde werd aangevoerd. Het ijs werd verkocht, koelde de dranken en diende voor de productie van koolzuurgas.

Vlakbij de ijskelders staat het Emmaüskasteeltje. Van 1872 tot 1957 was het eigendom van brouwerij Donny. Een afbeelding van het kasteeltje sierde de flesjes van de brouwerij.

Het gebouw dateert van rond 1700 en fungeerde als buitenverblijf van een rijk Gentenaar. Tot 1816 deed het dienst als een luthofje dat eigendom was van de familie Van Waesberghe. Vandaag is het in handen van een privé-eigenaar die er door een projectontwikkelaar studio's heeft laten bouwen.

Bronnen:

- Guido Deseyn, De Donny-dynastie, TIC deel 47 (juli-sept. 1994), p. 25-41.
- <http://www.schamper.ugent.be/~website/index.php?id=71>

Indiase kinderarbeid eindelijk aan banden?

De Indiase regering heeft een belangrijke stap gezet in de strijd tegen kinderarbeid. Op 10 oktober 2006 werd een nieuwe wet gestemd die Indiërs verbiedt om kinderen onder de veertien jaar aan het werk te zetten in het huishouden en het restaurant- en hotelwezen. Vooral minderjarige dienstmeisjes, naar schatting zo'n 16 miljoen, werken in mensonterende omstandigheden. De kindhulpjes worden onderbetaald en krijgen onvoldoende eten. In veel gevallen worden ze vroeg of laat het slachtoffer van seksuele intimidatie en mishandeling.

Daarnaast zijn miljoenen kindarbeidertjes actief in straatrestaurantjes of de informele sector. Om de kinderarbeid in kaart te brengen, doet de Indiase overheid nu een beroep op ngo's. Tevens start ze met een campagne om de kinderarbeid uit te roeien.

Vraag blijft of de overheid de kinderarbeid ook écht zal kunnen aanpakken. Door de grote armoede is het weinige geld dat de kinderen verdienen een onontbeerlijk bestanddeel van het gezinsinkomen. Bijgevolg liegen ze vaak over hun leeftijd uit zelfbescherming of na bedreigingen van hun werkgevers.

In het verleden slaagde India er niet in om de letter in de praktijk om te zetten. Een wet uit 1986 die de kinderarbeid in fabrieken, mijnen en gevaarlijke arbeidsplaatsen verbood, werd nauwelijks doorgedreven. Bijgevolg luidt de bijnaam van de nieuwe 'Child Labour Protection Act' nu al de 'papierwet'...

Foto: Broederlijk Delen